

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 2Csp/17/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8223200641
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tomáš Dulina
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2024:8223200641.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Tomášom Dulinom v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX, o zaplatenie 782,26 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 591,99 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne: zo sumy 669,82 eur od 27.11.2020 do 25.01.2021, zo sumy 652,08 eur od 26.01.2021 do 23.02.2021, zo sumy 626,99 eur od 24.02.2021 do 25.03.2021, zo sumy 600,72 eur od 26.03.2021 do 03.05.2021, zo sumy 591,99 eur od 04.05.2021 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 51,36 %, o výške ktorého po právoplatnosti rozsudku rozhodne súd samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca (BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA) žalobou doručenou Okresnému súd Bardejov dňa 13.04.2023 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 782,26 eur spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 27 % ročne zo sumy 750,51 eur od 27.11.2020 do zaplatenia a úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 842,09 eur od 27.11.2020 do 23.02.2021, zo sumy 817,26 eur od 24.02.2021 do 25.03.2021, zo sumy 790,99 eur od 26.03.2021 do 03.05.2021, zo sumy 782,26 eur od 04.05.2021 do zaplatenia. Zároveň si voči žalovanému uplatnil nárok na náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa XX.XX.XXXX uzavrel žalobca ako veriteľ na jednej strane so žalovaným ako dlžníkom na strane druhej Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty (ďalej len "úverová zmluva") podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb (ďalej len "rámcová zmluva") podľa zákona č. 492/2009 Z.z. o platobných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Obsahom úverovej zmluvy bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5.000,- Eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného na úverovej zmluve a súčasne záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý revolvingový úver spolu s dohodnutými úrokmi

a poplatkami formou dohodnutých mesačných splátok. Podľa bodu 1.5. Úverovej zmluvy žalovaný súhlasil s tým, aby žalobca poukázal peňažné prostriedky vo výške prvého čerpania revolvingového úveru predajcovi, ktorý žalovanému predal tovar opísaný v základných podmienkach úverovej zmluvy. Na základe tohto súhlasu žalobca poskytol prvé čerpanie úveru žalovanému tak, že uhradil požadované peňažné prostriedky na účet predajcu a žalovanému vydal kreditnú kartu na jeho meno a poskytol mu dohodnuté platobné služby s ňou spojené. Podľa bodu 3.1. úverovej zmluvy bol žalovaný oprávnený čerpať revolvingový úver formou financovania nákupu tovaru a/alebo služieb v obchodných miestach, ktoré akceptujú túto kartu, výberom finančných prostriedkov v hotovosti pomocou karty v miestach na to určených, prevodom na účet určený žalovaným alebo iným dohodnutým spôsobom, a to aj pri použití informačných technológií. Žalovaný takto po dobu trvania úverového vzťahu vyčerpal z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 776,23 Eur tak, že sumu 759,93 Eur žalovaný čerpal platbami na vybraných obchodných miestach a sumu 16,30 Eur predstavujú poplatky, ktoré žalobca účtoval žalovanému v súlade s úverovou zmluvou ako súčasť úverovej istiny. Uvedené skutočnosti potvrdzuje Výpis z úverového účtu žalovaného a Potvrdenie o odfinancovaní peňažných prostriedkov, ktoré žalobca predkladá v prílohe. Podľa bodu 4.3. Úverovej zmluvy sa žalovaný zaviazal riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to formou dohodnutých pravidelných mesačných splátok, ak sa s bankou nedohodol inak. Banka splátku použije na úhradu splatných záväzkov klienta. Pri výpočte úrokov z úveru vychádza Banka z roku s 365 dňami (v prípade prestupného roku s 366 dňami) a zo skutočného počtu dní. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil. Napriek zmluvne dohodnutým splátkam poskytnutého úveru uhradil žalovaný žalobcovi do dnešného dňa len časť dlžnej sumy, a to sumu vo výške 167,94 Eur, čo preukazuje Výpis z úverového účtu žalovaného, ktorý žalobca prekladá v prílohe. Na predžalobné výzvy žalovaný nereagoval. Podľa bodu 7.1. Úverovej zmluvy v prípade, ak klient nespláca poskytnutý úver riadne a včas, ak klient poskytol banke nepravdivé údaje, ak bolo na majetok klienta alebo manžela/manželku klienta začaté exekučné konanie, ak klient riadne a včas nespláca svoje ďalšie záväzky voči banke alebo iným veriteľom, je banka oprávnená: a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie úveru vrátane príslušných úrokov a poplatkov v lehote a s účinnosťou, ktorú banka určí v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, b) odstúpiť od úverovej zmluvy s okamžitou platnosťou, c) vypovedať úverovú zmluvu; výpovedná doba je dva mesiace a začína plynúť v 1. deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola klientovi výpoveď zaslaná, d) pozastaviť ďalšie čerpanie úveru. Podľa bodu 10. Úverovej zmluvy banka doručuje všetku korešpondenciu a oznamy klientovi poštou (obyčajná alebo doporučená listová zásielka alebo zásielka do vlastných rúk), elektronickými komunikačnými médiami (e-mail, fax, sms alebo iné elektronické médium) alebo prostredníctvom kuriéra. Banka môže poskytnúť alebo sprístupniť klientovi informácie týkajúce sa jeho úveru alebo zasielať oznamy i prostredníctvom klientskej zóny. Klientská zóna je zabezpečená webová stránka banky, do ktorej klient získa prístup po zadaní požadovanej identifikácie. Za riadne doručovanie korešpondencie klientovi sa považuje doručenie korešpondencie dlžníkovi alebo spoludlžníkovi. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného žalobca vyhlásil dňa XX.XX.XXXX mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu. Podľa bodu 7.2. Úverovej zmluvy Banka je oprávnená v prípade porušenia povinnosti splácať poskytnutý úver riadne a včas, požadovať od klienta zaplatenie úrokov z omeškania v zákonom stanovenej výške odo dňa nasledujúceho po dni, kedy došlo k omeškaniu klienta so splácaním úveru a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a klient je povinný úroky z omeškania a náklady spojené s uplatnením pohľadávky zaplatiť. Banka je oprávnená od klienta požadovať náhradu škody, ktorá banke vznikla v súvislosti s porušením povinnosti klienta. Podľa bodu 7.4. Úverovej zmluvy ku dňu účinnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru alebo odstúpenia od úverovej zmluvy alebo výpovede úverovej zmluvy je splatný celý dlh klienta voči banke. Nesplatená istina úveru je až do dňa jej úplného splatenia úročená podľa úrokovej sadzby dohodnutej v úverovej zmluve, t.j. klient je povinný zaplatiť úroky od doby poskytnutia úveru do vrátenia peňažných prostriedkov v celom rozsahu. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške stanovenej zákonom alebo na základe zákona. Uvedená povinnosť trvá až do vrátenia peňažných prostriedkov. Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania; výšku

úrokov z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov je výška úrokov z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam má žalovaný voči žalobcovi k dnešnému dňu neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 782,26 Eur (750,51 Eur z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny; 31,75 Eur z titulu dlžných úrokov z úveru;). Okrem toho je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi úroky z dlžnej úverovej istiny vo výške 27,00 % ročne zo sumy 750,51 Eur od 27.11.2020 až do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 842,09 Eur od 27.11.2020 až do 23.02.2021, zo sumy 817,26 Eur od 24.02.2021 až do 25.03.2021, zo sumy 790,99 Eur od 26.03.2021 až do 03.05.2021, zo sumy 782,26 Eur od 04.05.2021 až do zaplatenia. Žalobca v prílohe predložil výpis z úverového účtu žalovaného, z ktorého sú zrejmé dátumy splatnosti a výška predpísaných splátok, ako aj všetky pohyby na úverovom účte žalovaného, t.j. kedy a v akej výške poskytol žalobca žalovanému peňažné prostriedky a zároveň kedy a v akej výške žalovaný splácal poskytnutý úver.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení pôvodný žalobca označil a predložil zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb, spracovanie osobných údajov a informácií tvoriacich bankové tajomstvo, zistenie a zaznamenanie požiadaviek a potrieb Klienta, jeho skúseností a znalostí týkajúcich sa poskytovaných finančných služieb a finančnej situácie Klienta s ohľadom na povahu finančných služieb, dohodu o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov, spracovanie osobných údajov a informácií tvoriacich bankové tajomstvo, fotokópiu občianskeho preukazu žalovaného, výpis z úverového účtu žalovaného, potvrdenie o odfinancovaní peňažných prostriedkov, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru s doručenkou a výpis pôvodného žalobcu z obchodného registra.

4. Žalovanému bola žaloba s prílohami spolu s uznesením na vyjadrenie sa k žalobe doručená do vlastných rúk dňa 24.08.2023.

5. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 29.08.2023 uviedol, že žalobcom nebol upozornený v lehote 15 dní pred zosplatením na uvedenú skutočnosť. Pretože nedošlo k vyššie uvedenému časovému upozorneniu je uplatnenie zosplatenia neúčinné t.j. žalobca na zosplatenie úveru podľa § 565 OZ len žalovaného vyzval na splatenie celého zosplateného úveru, v žiadnom prípade sa však nejedná o uplatnenie v lehote 15 dní pred samotným zosplatením, preto takéto zosplatenie odporuje zákonu a jedná sa o neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Ďalej poukazuje na to, že z takto vykonaného neplatného zosplatenia, nie je možné zistiť s ktorou splátkou sa dostal žalovaný do omeškania a na základe ktorej omeškanej splátky začal žalobca konanie o zosplatení úveru. Podľa štatistiky zverejnenej na stránke Ministerstva financií SR o najvyššej prípustnej výške odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru bankami a pobočkami zahraničných bánk za 3. štvrťrok 2020 zmluvná splatnosť nad 6 do 12 mesiacov pri ostatných spotrebiteľských úveroch RPMN predstavovala sumu 13,28 %. Je z toho zrejmé, že v danom prípade nesmela prevýšiť 2-násobok 13,28% ročne s poukazom na § 1 ods. 4 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. čiže výšku 26,56 %. Dojednaná výška RPMN 30,59% však presahuje maximálnu prípustnú odplatu, čo má za následok neplatnosť dohody o dojednanej odplate, a tým spôsobuje bezúročnosť a bezodplatnosť úveru. Žalovaný vyčerpál u úverového rámca sumu 759,83 eur /776,23-16,30/ poplatok/. Žalovaný zaplatil žalobcovi sumu 167,94eur. Vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru ostáva žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 591,89 eur /759,83-167,94/. Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaný navrhuje aby súd žalobu vzhľadom na nezákonnosť zosplatenia úveru v celom rozsahu zamietol. V prípade, že súd žalobu nezamietne, žalovaný navrhuje, aby súd určil, že úverová zmluva je bez úrokov a poplatkov a v časti o zaplatenie sumy 167,94 eur žalobu zamietol, vo zvyšnej časti - 591,89 eur umožnil žalovanému túto dlžnú sumu zaplatiť v mesačných splátkach po 25 eur.

6. Súd uznesením č.k. 2Csp/17/2023 – 74 zo dňa 31.08.2023 pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu, a to tak, že žalobcom sa stáva EOS KSI Slovensko, s.r.o. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.09.2023.

7. V predmetnej veci bolo nariadené pojednávanie na deň 29.01.2024, na ktoré sa nedostavil žalobca ani jeho právny zástupca, ktorí svoju neúčast' ospravedlnili a súhlasili s tým, aby súd pojednával v ich neprítomnosti. Bez ospravedlnenia sa na pojednávanie nedostavil ani žalovaný, ktorému bolo predvolanie doručené riadne a včas. Nakoľko nebol podaný návrh na odročenie pojednávania ani dôvody

jeho odročenia, súd v súlade s § 180 Civilného sporového poriadku pojednával v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu.

8. Súd po oboznámení sa s obsahom žaloby, všetkými listinnými dôkazmi predloženými žalobcom a písomným vyjadrením žalovaného, nakoľko vykonanie žiadneho z nich nebolo stranami namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné a žalovaný žiadne dôkazy nepredložil, zistil nasledovný skutkový stav:

9. Žalobca uzatvoril so žalovaným dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o revolvingovom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému revolvingový úver do výšky úverového rámca 5.000 eur. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť dohodnuté úroky a poplatky a plniť ďalšie povinnosti dohodnuté v zmluve. Úver bol žalovanému poskytnutý pri fixnej výške úrokovej sadzby 27 % p. a., RPMN predstavovala 30,59 % a poplatok za poistenie vo výške 5,29 %. Žalovaný sa zaviazal úver splatiť v mesačných splátkach vo výške min. 3 % z aktuálnej výšky úverového rámca s tým, že splatnosť mesačnej splátky bola k 10. dňu v mesiaci. Prvá mesačná splátka bola splatná 10. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené 1. čerpanie revolvingového úveru. Aktuálna výška úverového rámca bola uvedená v sume 750 eur a výška 1. čerpania revolvingového úveru bola v sume 749 eur (tiež uvedená ako cena tovaru alebo služby), poplatok za kreditnú kartu 0,00 eur. Zvolený bol komplexný balík poistenia, poplatok za poistenie 5,29 %, spôsob prvého čerpania revolvingového úveru jednorazovo bezhotovostne, priama platba predajcovi 0,00 eur. Zmluva okrem iného obsahovala vo svojom závere Dohodu o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov podľa § 551 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorej sa žalovaný s pôvodným žalobcom dohodli, aby v prípade, že sa žalovaný omešká so splácaním úveru uskutočnil platca mzdy mesačné zrážky zo mzdy aby zrazenú sumu poukazoval na účet veriteľa.

10. Z čl. 2 bod 2.1 a 2.2 Zmluvy vyplýva, že zmluva je uzatvorená na dobu neurčitú, a je platná dňom podpisu obidvoma zmluvnými stranami a účinnosť nadobúda dňom prvého poskytnutia revolvingového úveru dlžníkovi.

11. V zmysle čl. 6 Zmluvy žalovaný ako dlžník súhlasil s poistením schopnosti splácať revolvingový úver, pričom oprávnenou osobou na prijatie poistného plnenia je Banka.

12. V čl. 7. bod 7.1. Zmluvy - Následky porušenia povinností klienta, v prípade, ak klient nespláca poskytnutý revolvingový úver riadne a včas, ak klient poskytol nepravdivé a/alebo nesprávne údaje, ak bolo na majetok klienta alebo manžela/manželku klienta začaté exekučné konanie, alebo ak klient porušil niektorú z ďalších povinností vyplývajúcich z úverovej zmluvy, je veriteľ oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie revolvingového úveru vrátane príslušných úrokov a poplatkov v lehote a s účinnosťou, ktorú určí v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti. Veriteľ je oprávnený v prípade porušenia povinností klienta splácať poskytnutý revolvingový úver riadne a včas, požadovať od klienta zaplatenie úrokov z omeškania v zákonom stanovenej výške odo dňa nasledujúceho po dni, kedy došlo k omeškaniu klienta so splácaním úveru/revolvingového úveru a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a klient je povinný úroky z omeškania a náklady spojené s uplatnením pohľadávky zaplatiť (bod 7.2. čl. 7 zmluvy).

13. Podľa bodu 7.4. článku 7. Zmluvy ku dňu účinnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti revolvingového úveru alebo odstúpenia od zmluvy alebo výpovede zmluvy je splatný celý dlh klienta voči banke.

14. Z výpisu z úverového účtu žalovaného a potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov mal súd preukázané, že žalovaný vyčerpal celkovo sumu 759,93 eur, a to dňa XX.XX.XXXX vo výške 749 eur evidované ako výber hotovosti v pobočke D. cez POS terminál a dňa XX.XX.XXXX vo výške 10,93 eur evidované ako položka financovanie cez POS terminál (kamenná predajňa). Žalovaný v prospech veriteľa uhradil celkom sumu vo výške 167,94 eur.

15. Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa XX.XX.XXXX pôvodný žalobca oznámil žalovanému, že poskytnutý úver, a to ani po opakovaných výzvach na úhradu, nesplácal riadne a včas, a preto bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru a ku dňu 26.11.2020 sa stal záväzok žalovaného splatný v celom rozsahu. Zároveň žalovaného vyzval na úhradu dlžnej sumy vo výške 860,09 eur zloženej z úverovej istiny vo výške 750,51 eur, dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 91,58

eur a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 18 eur. Doručenkou pôvodný žalobca preukázal, že žalovaný prevzal toto oznámenie dňa 02.12.2020.

16. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len zákon č. 129/2010 Z. z.) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

17. Podľa § 1 ods. 8 zákona č. 129/2010 Z. z. ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

18. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

19. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:
písm. e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
písm. h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
písm. i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

20. Podľa § 11 ods. 1 písm. b), d) zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p) a ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

21. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

23. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

24. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

25. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

26. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

27. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

28. Medzi pôvodným žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola uzavretá spotrebiteľská zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, pre ktorú je charakteristické, že v nej spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ a spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie, ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná. Uzatvorená zmluva je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka.

29. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia mal súd za to, že žaloba je čiastočne dôvodná. Je nesporné, že žalobca a žalovaný uzatvorili spotrebiteľskú zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty, na základe ktorej žalovaný vyčerpал sumu 759,93 eur a na úhradu tejto sumy zaplatil doposiaľ sumu 167,94 eur pred podaním žaloby. Žalobca v žalobe uviedol, že medzi stranami bola dohodnutá výška úrokovej sadzby vo výške 27 % ročne. Z predloženého výpisu z účtu žalovaného a oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru vyplýva, že žalobca do pôvodne žalovanej sumy 782,26 eur zahrnul aj položku označenú ako ÚROKY, POIST., OST. vo výške 91,58 eur (dlžné poistné, úroky a ostatné) a náklady vo výške 18 eur (náklady spojené s uplatnením pohľadávky).

30. Preskúmaním Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty z pohľadu dodržania zákonnej úpravy obsiahnutej v zákone č. 129/2010 Z. z. súd zistil, že zmluva neobsahuje údaj o celkovej výške spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 2 písm. e) zákona č. 129/2010 Z. z.. Zo zmluvy nemožno jednoznačne určiť, v akej výške úverového rámca bol žalovanému poskytnutý úver, keď v tlačive zmluvy v bode 1. je uvedené, že výška úverového rámca je 5 000 eur, ďalej, že aktuálna výška úverového rámca je 750 eur a napokon, že výška 1. čerpania revolvingového úveru je 749 eur. Túto nezrovnalosť nie je možné odstrániť výkladom, nie je možné teda ustáliť aký úverový rámec si strany vlastne dohodli. Keďže v zmluve sú uvedené tri rôzne údaje o celkovej výške úveru, resp. úverového

rámca, hoci v zmysle § 9 ods. 2 písm. e) zákona č. 129/2010 Z. z. musí byť uvedený ako jeden údaj o celkovej výške úveru, a to jasne, určito a zrozumiteľne, čo platí aj pre revolvingový úver, keďže zákon žiadnu výnimku pre takýto typ úveru nestanovuje (nieť dôvodu na to, aby nebolo možné priamo v zmluve jednoznačne a presne určiť výšku úverového rámca), súd má za to, že použité vyjadrenie celkovej výšky spotrebiteľského úveru nie je v súlade s podstatou, zmyslom a účelom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. e) zákona (podporne pozri tiež napr. rozsudok Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 30.6.2016 sp. zn. 7C/928/2015 alebo rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 22.3.2016 sp.zn. 7C/325/2014).

31. Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty neobsahuje ani konkrétne, zrozumiteľne, určito a jasne uvedenú výšku mesačnej splátky úveru. V zmluve sa uvádza, že žalovaný sa zaväzuje vyčerpaný úver splácať v mesačných splátkach vo výške min. 3 % z aktuálnej výšky úverového rámca, pričom tieto sú splatné vždy k 10. dňu v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom došlo k prvému čerpaniu revolvingového úveru. Pokiaľ zákon vyžaduje, aby každá zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala určenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a poplatkov, potom nieť dôvodu, prečo by uvedené údaje nemala obsahovať i zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, keď pre tento typ úveru zákon nestanovuje žiadne výnimky a odchýlky. Zmluva o spotrebiteľskom úvere, revolvingový úver nevynímajúc, okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Nemôže tak byť žiadnej pochybnosti o tom, že povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzavretia predmetnej zmluvy, bolo tiež uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Vzhľadom na daný typ úveru bolo úplne nevyhnutné presne uviesť výšku splátky zrozumiteľne a tiež aj jej zložky, keď napr. je rovnaký úrok pre rôznu výšku úverového rámca od 1 200 eur až do 5 000 eur. Aj vzhľadom na v zmluve uvedené poistenie bolo dôležité rozčleniť splátku aspoň percentuálne aby spotrebiteľ vedel, či platí v splátke aj poistné, alebo nie, koľko platí na úrok, koľko na istinu, poplatky, vzhľadom na znenie zmluvy. Nemôže byť vecou svojvôle veriteľa, na aké zložky započíta tú ktorú úhradu. Je fakt, že výška splátky v prípade revolvingového úveru, kde nie je vopred zrejme, ako bude dlžník poskytnutý úverový rámec opakovane čerpať, by len ťažko mohla byť vyčíslená pevnou sumou ako pri klasickom úvere, a teda je namieste určenie výšky mesačnej splátky percentom z vyčerpanej dlžnej sumy. Podľa zistenia súdu to však v danom prípade tak nebolo a požiadavka na presnosť vyjadrenia predmetnej zmluvnej podmienky vyžadovaná uvedeným ustanovením splnená preto nie je. čo sa týka určenia výšky každej mesačnej splátky, a to spôsobom, že mesačná splátka činí min. 3 % z aktuálnej výšky úverového rámca, tak takéto určenie výšky splátky je pre bežného spotrebiteľa len ťažko zrozumiteľné. Keďže náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona musia byť uvedené priamo v zmluve, pre ktorú zákon predpisuje písomnú formu, ich neuviedenie v nej nemôže zhojiť to, že veriteľ po uzavretí zmluvy napr. zašle dlžníkovi poštové poukážky s uvedením výšky splátky resp. iným spôsobom, keďže ide o náležitosť, ktorá zo zákona musí byť uvedená priamo v písomnej zmluve. Čím zložitejšie je ustanovený spôsob výpočtu každej jednej splátky, tým vyššie je riziko, že dlžník nebude splátky splácať v správnej výške, riadne, a to navyiac, keď zákon vyslovene vyžaduje, aby bola určito a presne vymedzená výška splátok. Preto súd má za to, že na túto časť zmluvy určujúcu výšku celej mesačnej splátky nemožno prihliadať, nakoľko neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z. (napr. rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 23.6.2016 sp.zn. 13C/66/2016, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 28.9.2016 sp.zn. 7Co/281/2016, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.1.2016 sp.zn. 7Co/694/2015 a rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 29.6.2016 sp.zn. 1Co/662/2015).

32. Účelom zvýšenej ochrany spotrebiteľa v spotrebiteľských vzťahoch premietnutej okrem iného aj do úpravy náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v § 9 zákona č. 129/2010 Z. z. je práve vyvažovanie nerovnováhy spočívajúcej v prevahe dodávateľa ako profesionála pri poskytovaní úverových služieb, tak je zjavné, že uvádzanie náležitostí zmluvy o úvere spôsobom, ktorý je nezrozumiteľný, neurčitý a zavádzajúci, keď v Zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere sú v súvislosti s výškou úveru, resp. úverového rámca uvedené až tri rôzne údaje a keď k inak jednoduchému a nesmierne dôležitému údaju o výške mesačnej splátky by sa pri nej spotrebiteľ mal komplikovane dopracovávať túto nerovnováhu nevyvažuje, ale naopak podstatne prehľbuje na úkor spotrebiteľa a je tak v príkrom rozpore s účelom spotrebiteľskej ochrany. Vzhľadom k tomu, že Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným neobsahuje obligatórne obsahové náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. e), písm. i) zákona č 129/2010 Z. z. je potrebné úver s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. považovať za bezúročný a bez poplatkov.

33. Po preskúmaní zmluvných podmienok a kontrole jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy súd zistil, že je v nej uvedená fixná ročná úroková sadzba 27 %. Vychádzajúc zo štatistických údajov zverejnených na webovej stránke Národnej banky Slovenska boli priemerné úrokové sadzby pri úveroch (spotrebiteľské a ostatné úvery) so začiatočnou fixáciou úrokovej sadzby do 1 roka v mesiaci B. XXXX, kedy bola uzavretá posudzovaná zmluva, v sadzbe 6,01 %. Úroková sadzba predmetného úveru je takmer 4,5-násobkom priemernej sadzby úverov poskytovaných v rovnakom období.

34. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009, podľa ktorého: „Hoci maximálna výška úrokov (ako odplaty za užívanie požičanej finančnej čiastky) pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda o výške úrokov totiž musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy.“

35. Úroky za poskytovanie peňažných prostriedkov podliehajú súdnej kontrole vo svetle princípu dobrých mravov (§ 39 Občianskeho zákonníka). Doterajšia judikatúra súdov nespochybnila, že neprimerané úroky sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v spoločnosti v prevažnej miere uznávané a predstavujú základný hodnotový poriadok. Cena plnenia tak teda nie je vyňatá zo súdnej kontroly, pokiaľ ide o rozsah jej primeranosti a ani kontroly podľa generálnej klauzuly (ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaných bankami pri poskytovaní pôžičiek. Pri nebankových subjektoch, ktoré sú taktiež súčasťou finančného trhu, sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne však nie viac ako o 100 % oproti priemeru bánk. Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 %, je neprijateľná a odporuje dobrým mravom (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/312/2015 zo dňa 24.05.2016, sp. zn. 2Co/140/2017 z 18. apríla 2018).

36. Keďže súd v rámci povinnej súdnej kontroly zistil neúmernú výšku ročnej úrokovej sadzby poskytnutého spotrebiteľského úveru v porovnaní s úrokovými sadzbami poskytnutými inými domácimi úverovými inštitúciami o viac ako 100 %, čo odporuje korektívu dobrých mravov, nad rámec konštatovania toho, že úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, uvádza aj to, že zmluvné dojednanie ohľadom výšky úrokov z úveru považuje za neplatné z dôvodu jeho rozporu s dobrými mravmi.

37. Ďalej, súd konštatuje, že výška RPMN nie je v Zmluve uvedená v správnej výške, keďže pre výpočet RPMN neboli zohľadnené sumy určené na úhradu poisťného. V zmluve sa nenachádza žiadna možnosť pre žalovaného spotrebiteľa poistenie neuzatvoriť a poplatok za poistenie je už v zmluve vyjadrený percentom z bližšie nešpecifikovanej sumy. Žalovaný mal možnosť vybrať si z balíkov poistenia (časť 6. bod 6.2 zmluvy), preto súd mal za to, že poistenie bolo pre získanie spotrebiteľského úveru povinné. Spotrebiteľ musel zmluvu uzavrieť s poistením úveru a až po uzavretí zmluvy mal možnosť poistenie vypovedať. Vzhľadom na túto skutočnosť však mali byť náklady na poistenie zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov a v prípade, že neboli, ročná percentuálna miera nákladov bola v zmluve vypočítaná nesprávne. Nesprávne uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov v neprospech spotrebiteľa je taktiež zákonným dôvodom (§ 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch), pre ktorý sa úvery považujú za bezúročné a bezpoplatkové.

38. V súvislosti s náležitosťou Zmluvy uvedenie RPMN a predpokladov pre jej výpočet súd uvádza, že v Zmluve uvedené dodatočné predpoklady pre výpočet RPMN považuje za zmatečné. Tieto predpokladajú, že mesačná splátka by bola pre Zmluvu 72,01 Eur, pričom z predložených tabuliek prehľadu čerpania a splácania úveru je súdu zrejmé, že predpisovaná splátka bola pri Zmluve v sume 22,50 Eur, čo je menej ako veriteľ rátať pri výpočte RPMN. Uvedený údaj je pre bežného spotrebiteľa nezrozumiteľný a zmatečný. Za takýchto predpokladov tak nemohlo dôjsť k správne výpočtu RPMN tak, aby bola splnená náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z.z. Žalobca síce simuloval predpoklady pre výpočet RPMN tak, akoby bol úver poskytnutý na obdobie jedného roka pri zaplatení 12 splátok s rovnakou výškou istiny, avšak rátať s inou splátkou ako bola reálna splátka, ktorá bola žalovanému účtovaná. Súd tieto predpoklady hodnotí teda len ako formálne naplnenie dikcie

zákona bez reálneho účinku uvedeného ustanovenia. Údaj o RPMN je pritom pri poskytovaní úverov jedným z najdôležitejších údajov, podľa ktorých sa spotrebiteľ rozhoduje či úver za takýchto podmienok bude pre neho výhodný, resp. či je výhodnejší ako iné úvery poskytované inými veriteľmi. Napriek tomu, že úver poskytnutý v danej veci je revolvingovým úverom a umožňuje čerpanie prostredníctvom úverovej karty opakovane až do výšky nevyčerpaného úverového limitu, nemení to nič na ustanoveniach zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý nerozlišuje pri zákonných náležitostiach povahu úveru, resp. pôžičky. Zákon nestanovuje výnimku pre tzv. revolvingové úvery, že by RPMN a predpoklady pre výpočet RPMN nemuseli byť uvedené vôbec, resp. neúplne alebo nezrozumiteľne. Súd teda konštatuje, že uvedenie predpokladov pre výpočet RPMN a samotná výška RPMN je v Zmluve uvedená nesprávne. Preto súd považuje aj túto zákonnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere za nesplnenú.

39. S poukazom na uvedené závery sa súd ďalej už nezaoberal ďalšou argumentáciou žalovaného ohľadom bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru.

40. Vo vzťahu k poistnému, ktorého zaplata sa žalobca domáha súd uvádza, že poistenie schopnosti splácať úver nebolo platne dojednané s poukazom na § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka a pre rozpor s § 54 Občianskeho zákonníka aj podľa § 39 Občianskeho zákonníka, na čo súd prihliadol ex offo, pretože v danej veci ide o spotrebiteľský vzťah. V zmluve uvedený poplatok spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa, pretože je dohodnutý výlučne vo vzťahu k nemu, nebol dohodnutý individuálne, pretože (napriek deklarovanému individuálnemu dojednaniu) zo znenia formulárovej zmluvy vyplýva, že žalovaný ako spotrebiteľ nemal možnosť znenie zmluvy ovplyvniť, mohol ju iba prijať a podrobiť sa aj jemu nanúteným dojednaniám alebo ju ako celok odmietnuť, pričom žalobca v konaní nepreukázal opak, hoci dôkazné bremeno bolo na jeho strane. Z uvedeného dôvodu tak absentuje individuálnosť jeho dojednania. Rovnako je tento poplatok neprijateľný aj z dôvodu jeho neurčitosti, nakoľko v zmluve je stanovený „poplatok za poistenie: 5,29 %“, pričom spôsob výpočtu poistného je uvedený až ďalej v bode 6.3 Zmluvy tak, že predstavuje percento z mesačnej splátky revolvingového úveru (ktorej výška nebola v zmluve uvedená určito). Preto nad rámec záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti súd považuje poistenie splácania úveru za neplatne dojednané pre jeho neurčitosť a neprijateľnosť vo vzťahu k spotrebiteľovi. Poistenie tak, ako bolo v predmetnej úverovej zmluve dojednané, nezodpovedá ustanoveniam § 788 a nasl. Občianskeho zákonníka o poistných zmluvách. Žalovaný ako klient označením uvedeného produktu mal súhlasiť s tým, aby bol poistníkom poistený, a to druh produktu: poistenie schopnosti splácať úver. Žalobca nijako súdu nepreukázal, či skutočne došlo k dojednaniu poistenia, nepredložil súdu žiaden iný doklad preukazujúci vznik poistenia. Uvedenie údajov o prijatí súboru poistenia tak ako bolo uvedené v zmluve o úvere, bolo už súčasťou vopred pripravenej zmluvy žalobcom a za takého stavu možno potom s najväčšou pravdepodobnosťou predpokladať, že žalovaný sa pre poistenie nerozhodol po uzavretí úverovej zmluvy a prípadnom zvážení istého rizika, resp. vzniku poistnej udalosti, ale že prijatie už vopred naformulovaného poistenia bolo jednou z podmienok uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy. Takto žalovanému mala vzniknúť povinnosť platiť v rámci príslušnej dojednanej splátky aj časť predstavujúcu poistenie, čo si však žalovaný individuálne so žalobcom nevyjednal.

41. Vzhľadom na nedodržanie vyššie uvedených obligatórnych náležitostí zmluvy o revolvingovom úvere, zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb zo dňa XX.XX.XXXX sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b), d) citovaného zákona a žalovaný je povinný zaplatiť iba sumu 591,99 eur, čo predstavuje rozdiel medzi poskytnutým spotrebiteľským úverom vo výške 759,93 eur a úhradami žalovaného vo výške 167,94 eur.

42. Súd teda vyhovel žalobe v časti o zaplata sumy 591,99 eur. Keďže žalovaný neuhradil dlžnú sumu riadne a včas, dostal sa do omeškania s plnením peňažného dlhu a žalobcovi tak vznikol nárok na zaplata zákonného úroku z omeškania. Súd preto zároveň postupom podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. priznal žalobcovi aj požadovaný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne, avšak iba z priznanej istiny úveru. Ku dňu zosplatenia úveru vo výške istiny 759,93 eur žalovaný uhradil žalobcovi celkom sumu 90,11 eur. Súd preto priznal žalobcovi voči žalovanému úrok v požadovanej sadzbe zo sumy rozdielu celkovej výšky úveru a úhrad do zosplatenia úveru (669,82 eur) za obdobie od 27.11.2020 (deň nasledujúci po zosplatení úveru) do 25.01.2021 (úhrada vo výške 17,74 eur), ďalej súd žalobcovi priznal úroky z omeškania po zohľadnení čiastočných úhrad po zosplatení úveru, a to vo výške 17,74 eur dňa

25.01.2021, 25,09 eur dňa 23.02.2021, 26,27 eur dňa 25.03.2021 a 8,73 eur dňa 03.05.2021. Súd tak priznal žalobcovi nárok na zaplatenie úroku z omeškania v sadzbe 5 % ročne nasledovne: zo sumy 669,82 eur od 27.11.2020 do 25.01.2021, zo sumy 652,08 eur od 26.01.2021 do 23.02.2021, zo sumy 626,99 eur od 24.02.2021 do 25.03.2021, zo sumy 600,72 eur od 26.03.2021 do 03.05.2021, zo sumy 591,99 eur od 04.05.2021 do zaplatenia.

43. V prevyšujúcej časti žalobu ohľadom uplatneného nároku na zaplatenie úroku z omeškania súd zamietol, a to vzhľadom na záver súdu o tom, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, od čoho závisela aj výšky priznanej istiny, z ktorej bolo možné priznať žalobcovi tento nárok.

44. Čo sa týka uplatnených nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, ich základ žalobca ničím nepreukázal.

45. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

46. Náklady spojené s uplatnením pohľadávky sú spravidla trovy vzniknuté v súvislosti s uplatnením pohľadávky, a to v predsúdnom štádiu (napr. zaobstaranie znaleckého posudku objasňujúceho vznik a výšku škody, cestovné náklady a iné obdobné náklady, ktoré priamo súvisia s uplatnením pohľadávky). Tieto náklady sa musia týkať zročnej pohľadávky a musia byť účelne vynaložené na to, aby sa dali úspešne uplatniť aj v súdnom spore ako hmotnoprávny nárok odlišný od trov konania.

47. Žalobca v súvislosti s preukázaním základu a výšky týchto nákladov nepredložil žiadne dôkazy preukazujúce tieto náklady, ktorými by vzhľadom na ich špecifikáciu boli napr. potvrdenia o zaplatenej cene poštovného za zásielky žalovanému a podobne. Tieto vyčíslil len paušálne. Avšak ak by zákonodarca zamýšľal priznať veriteľom v občianskoprávných spotrebiteľských vzťahoch paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky bez potreby preukázať do posledného centu ich konkrétnu skutočnú výšku, bol by to v zákone explicitne vyjadril tak, ako to urobil vo sfére obchodných záväzkových vzťahov, kde počnúc dňom 1.2.2013 zapracovaním nového ust. § 369c do Obchodného zákonníka veriteľom pri omeškaní dlžníka priznal aj právo na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, a to bez potreby osobitného upozornenia a dokazovania ich skutočnej výšky. Dôvodová správa k tejto zmene uvádza, že ide o náhradu administratívnych interných monitorovacích nákladov, ktoré vznikajú pri kontrole dodržiavania zmluvných záväzkov (náklady na vedenie evidencie pohľadávok, náklady súvisiace s telefonickou alebo písomnou urgenciou dlžníka, táto však nie je podmienkou pre vznik nároku na paušálnu náhradu nákladov). Aj z výslovného vylúčenia tejto úpravy na záväzky zo spotrebiteľských zmlúv v prípadoch kde dlžníkom je spotrebiteľ (§ 369c ods. 2 Obchodného zákonníka) je ale zrejmé, aký dôraz zákonodarca kladie na to, aby v spotrebiteľských vzťahoch nároky voči spotrebiteľom boli jednoznačne čo do základu aj výšky preukázané v plnom rozsahu, teda do posledného centu.

48. Žalobca nepredložil dôkazy, či a aké skutočné konkrétne reálne náklady vynaložil práve na vymáhanie konkrétnej, tu uplatňovanej pohľadávky proti žalovanému, jeho len všeobecný, generálny výpočet je tu nepoužiteľný a nerelevantný, preto aj v tejto časti súd žalobu zamietol.

49. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 29.08.2023 požiadal súd pre prípad, že bude súdom zaviazaný povinnosťou uhradiť pohľadávku žalobcu, aby mu bolo povolené splácať dlh v mesačných splátkach vo výške 25 eur. Žalovaný svoj návrh na povolenie splácať dlh ničím bližšie neodôvodnil. Súd preto v zmysle § 232 ods. 3 CSP určil lehotu na plnenie uloženej povinnosti v trvaní troch dní, ktorá začína plynúť od právoplatnosti tohto rozsudku.

50. V prevyšujúcej časti už vzhľadom na konštatované nedostatky úverovej zmluvy, v dôsledku ktorých sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, súd žalobu zamietol.

51. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

52. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

53. Týmto rozhodnutím sa konanie končí a preto súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania podľa § 262 ods. 1 CSP. Žalobca bol úspešný v časti o zaplatenie 591,99 eur t.j. 75,68 % a neúspešný v časti o zaplatenie 190,27 eur t.j. 24,32 %, a preto mu patrí podľa § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania v rozsahu 51,36 %. Súd nevzhliadol žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP, pre ktorý by súd žalobcovi náhradu trov konania v tomto rozsahu nemal priznať a ani ich nikto netvrdil, a preto rozhodol, že má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v uvedenom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku podľa § 262 ods. 2 CSP vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané, podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Bardejov. Lehota na podanie odvolania začína plynúť dňom nasledujúcim po dni doručenia tohto rozhodnutia.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.